

ระเบียนมหาวิทยาลัยศิลปากร

ว่าด้วยการดำเนินการด้านทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยศิลปากร

พ.ศ. 2549

เพื่อให้การดำเนินการด้านทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยศิลปากร มีแนวทางที่ชัดเจน และเป็นธรรม อันจะเป็นการส่งเสริม สนับสนุนให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยทำการศึกษา ค้นคว้า วิจัย พัฒนา ตลอดจนสร้างสรรค์ผลงานด้านทรัพย์สินทางปัญญา โดยเฉพาะทรัพย์สินทางปัญญาที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ ในเชิงพาณิชย์ได้ รวมทั้งเป็นการพิทักษ์ป้องสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 16 (2) และ (11) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2530 สมกัดมหาวิทยาลัยศิลปากร ในการประชุมครั้งที่ 4/2549 เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2549 จึงทรงพระบรมราชโองการฯ ให้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ระเบียนนี้เรียกว่า “ระเบียนมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการดำเนินการด้านทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2549”

ข้อ 2. ระเบียนนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3. ในระเบียนนี้

“ทรัพย์สินทางปัญญา” หมายความว่า ผลงานอันเกิดจากการวิจัย พัฒนา และ การสร้างสรรค์ของบุคลากรของมหาวิทยาลัย ที่อยู่ในความควบคุมหรือได้ใช้ทรัพยากรของมหาวิทยาลัยในการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งอาจเป็นผลงานอันเกิดจากเงินงบประมาณ หรือจากการได้รับเงินจากแหล่งทุนอื่น โดย อาจก่อให้เกิดประโยชน์ในเชิงพาณิชย์หรือนำไปสู่การดำเนินการขอรับความคุ้มครองสิทธิตามกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา ได้แก่ สิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร ลิขสิทธิ์ เครื่องหมายการค้า ความลับทางการค้า หรือการคุ้มครองในทรัพย์สินทางปัญญาด้านอื่น ๆ ได้

“สิทธิบัตร” หมายถึง หนังสือสำคัญที่ออกให้เพื่อคุ้มครองการประดิษฐ์หรือการออกแบบ ผลิตภัณฑ์ ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติสิทธิบัตร

“อนุสิทธิบัตร” หมายถึง หนังสือสำคัญที่ออกให้เพื่อคุ้มครองการประดิษฐ์ เช่นเดียวกับสิทธิบัตร แต่มีระดับขั้นการประดิษฐ์ที่เป็นการประดิษฐ์แบบง่าย ๆ หรือเป็นการประดิษฐ์ที่ได้ปรับปรุงให้มีประโยชน์ใช้สอยมากขึ้นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติสิทธิบัตร

“ลิขสิทธิ์” หมายถึง การแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์ในผลงานหรือความคิดสร้างสรรค์ในสาขาต่าง ๆ ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์

“เครื่องหมายการค้า” หมายถึง ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประดิษฐ์ ตรา ชื่อ คำข้อความ ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ กลุ่มของสี รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ หรือสิ่งเหล่านี้อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือสิ่งเหล่านี้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง รวมกัน เครื่องหมายการค้านามยร่วมถึง เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง และเครื่องหมายร่วม ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า

“ความลับทางการค้า” หมายถึง หนังสือสำคัญที่ออกให้เพื่อคุ้มครองข้อมูลการค้าที่ยังไม่เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปและมีมูลค่าในเชิงพาณิชย์ ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติความลับทางการค้า

“ค่าธรรมเนียมการเปิดเผยเทคโนโลยี (Disclosure fee)” หมายถึง ค่าตอบแทนที่ผู้รับถ่ายทอดเทคโนโลยีจ่ายให้หลังจากทดลองรับถ่ายทอดเทคโนโลยี

“ค่าธรรมเนียมการตอบแทนการถ่ายทอดเทคโนโลยี (Turn-key Technology fee)” หมายถึง ค่าตอบแทนที่ผู้รับถ่ายทอดเทคโนโลยีจ่ายให้หลังจากถ่ายทอดเทคโนโลยีแล้ว

“ค่าธรรมเนียมการอนุญาตให้ใช้สิทธิ์ (Licensing fee)” หมายถึง ค่าตอบแทนที่มหาวิทยาลัยเรียกเก็บจากผู้รับถ่ายทอดเทคโนโลยีหลังถ่ายทอดเทคโนโลยีแล้ว โดยมีกำหนดระยะเวลาเท่ากับอายุสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร หรืออายุความคุ้มครองในทรัพย์สินทางปัญญาด้านอื่นๆของผลงานนั้นๆ

ข้อ 4. การยื่นขอจดทรัพย์สินทางปัญญา

4.1 ผลงานของบุคลากรมหาวิทยาลัยที่เกิดจากการประจำจะต้องยื่นจด โดยมหาวิทยาลัย ยกเว้นผลงานที่ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากแหล่งทุนอื่น ซึ่งกำหนดให้แหล่งทุนเป็นผู้ยื่นขอจดทรัพย์สินทางปัญญา

4.2 ให้ผู้สร้างผลงานจัดส่งคำขอจดทรัพย์สินทางปัญญา ตามแบบฟอร์มที่กำหนด เสนอผ่านคณะ/หน่วยงานด้านสังกัด ไปยังหน่วยงานที่มีมหาวิทยาลัยมอบหมายให้ดำเนินการ เพื่อดำเนินการต่อไปในฐานะหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัย

ข้อ 5. ค่าธรรมเนียมการจดทรัพย์สินทางปัญญา

5.1 ค่าธรรมเนียมการจดทรัพย์สินทางปัญญา มหาวิทยาลัยรับผิดชอบทั้งหมด

5.2 ค่าธรรมเนียมรายปี

5.2.1 ทรัพย์สินทางปัญญาที่ได้นำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ มหาวิทยาลัยรับผิดชอบตลอดอายุของทรัพย์สินทางปัญญา

5.2.2 ทรัพย์สินทางปัญญาที่ไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ มหาวิทยาลัยรับผิดชอบเป็นระยะเวลาครึ่งหนึ่งของอายุทรัพย์สินทางปัญญา หลังจากระยะเวลาดังกล่าวแล้ว มหาวิทยาลัยจะโอนสิทธิให้ผู้สร้างผลงาน กรณีที่ผู้สร้างผลงานประสงค์จะรักษาทรัพย์สินทางปัญญา หรือใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาต่อไป จะต้องรับผิดชอบค่าธรรมเนียมเพื่อรักษาสิทธิ

ข้อ 6. การใช้ประโยชน์จากผลงาน

6.1 การใช้ประโยชน์จากผลงานซึ่งเป็นสิทธิของมหาวิทยาลัย ดำเนินการโดยมหาวิทยาลัยร่วมกับผู้สร้างผลงาน โดยมหาวิทยาลัยมอบอำนาจให้ผู้สร้างผลงานไปดำเนินการภายใต้ความเห็นชอบของคณะกรรมการส่งเสริมกิจการของมหาวิทยาลัย

6.2 การประเมินคุณค่าเชิงพาณิชย์ของการประดิษฐ์ การเจรจาต่อรอง และการดำเนินการใด ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์จากการผลิต แก่ผู้สร้างผลงาน เป็นอำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัย

6.3 มหาวิทยาลัยเป็นเจ้าของทรัพย์สินทางปัญญา และทำน้ำที่เป็นผู้ทรงสิทธิ์ในทุกลักษณะ รวมถึงกรณีคดีความเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา

6.4 มหาวิทยาลัยจะแบ่งผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากทรัพย์สินทางปัญญาให้ผู้สร้างผลงาน ตลอดอายุทรัพย์สินทางปัญญา แม้ว่าผู้สร้างผลงานจะพ้นสภาพการเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยไปแล้ว

ข้อ 7. ให้นำวิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยมอบหมายให้ดำเนินการหักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ก่อนที่จะจัดสรรผลประโยชน์อันเกิดจากทรัพย์สินทางปัญญา ดังนี้

7.1 ค่าใช้จ่ายที่ผู้สร้างผลงานจ่ายจริงด้วยทุนส่วนตัวในการสร้างผลงานนั้นโดยตรง โดยมีหลักฐานการจ่ายเงิน

7.2 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการตรวจสอบคุณภาพ การจดทะเบียน การรักษาทะเบียน การต่ออายุทะเบียน ตลอดจนการคุ้มครองหรือรักษาสิทธิ์ในทรัพย์สินทางปัญญา และค่าใช้จ่ายในการเจรจา หรือดำเนินการให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ตอบแทนจากการใช้ หรือนำประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา หรือค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องโดยมีหลักฐานการจ่าย

7.3 ค่าใช้จ่ายในการบริหารเพื่อการจัดทำผลประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา

ข้อ 8. เงินที่เหลือหลังจากหักค่าใช้จ่ายตามข้อ 7 แล้ว ให้นำวิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยมอบหมายให้ดำเนินการ จัดสรรผลประโยชน์อันเกิดจากทรัพย์สินทางปัญญา ดังต่อไปนี้

8.1 ให้ผู้สร้างผลงานในอัตรา้อยละ 60

8.2 ให้นำวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องในอัตรา้อยละ 40 โดยมีสัดส่วนแต่ละหน่วยงาน ดังนี้

8.2.1 ภาควิชาหรือหน่วยงานที่ผู้สร้างผลงานสังกัดในอัตรา้อยละ 30

8.2.2 คณะที่ผู้สร้างผลงานสังกัดในอัตรา้อยละ 30

8.2.3 มหาวิทยาลัยในอัตราอ้อยละ 20

8.2.4 หน่วยงานที่มีมหาวิทยาลัยมอบหมายให้ดำเนินการในอัตราอ้อยละ 20

ข้อ 9. ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. 2549

(นายชุมพล ศิลปอาชา)

นายกสภามหาวิทยาลัยศิลปากร